

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΛΟ ΚΟΣΜΟ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ ΤΑ ΦΕΙΔΙΑ

“Η ἔτι ιελατρεία στην Ἀφρική. Ὁ χορός τοῦ φειδιοῦ. Τὸ φεῖδι εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος. Πῶς.... ἔξεστράζωσε τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἕργη τῶν θεῶν. Ἡ καταδίκη τοῦ ἔρπετοῦ. Τὰ φεῖδια μετὰ θάνατον. Στὸν Παράδεισο. Μιχ τρεμερὴ ἀλυσίδα. Ἡ τιμωρία τῶν ἐφεοχτόνων. Ἐνας τέπες χωρὶς σκυλιά. Τὸ φεῖδι καὶ τὸ πρέσβετο, κτλ. κτλ.



ΝΑ φραδοί, χωντανὸ κολλιέ, μὲ κτυπητὰ χρώματα αὐτὸ εἶναι τὸ φεῖδι! Πολύδι ἀράχανδροι λαοὶ θεώροσαν τὸ ἔρπετὸ αὐτὸ ιερὸ ἀπὸ τὴν ἔτοχὴ ποὺ ή θεῦ τῶν Αἰγυπτῶν “Ιστος παρουσιάστηκε μὲ κεφάλι ειδιοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν ἔτοχὴ ποὺ χρηματεύεις ὡς τρίποντος στὸ ματεῖο τῶν Δελφῶν.

Ἐπίσης στὸ μεταίωνα οἱ μάγοι καὶ οἱ ἀλχημισταὶ λατρεύαντε τὸ φεῖδι ὡς συνεργάτη τοῦ διαβόλου. Τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ διέλιναν δέδωναν αὐτὲς τὶς πάντες. Στὴ Διτικὴ διώσις Ἀφρικη, ἐκεὶ δύον οἱ ἀνθρώποι ζοῦν ἀσύμα σὲ πρωτόγονον σχεδόν κατάστασι, ὑπάρχουν πολλὲς φυλές θιαγενῶν, ποὺ ἔξαρσιονται νῦν θεωροῦν τὸ φεῖδι ξυνὸ ιερὸ, καὶ νὰ τὸ προσκυνοῦν σύνθετητα!

Στὸ κέντρο τῆς Διτικῆς Ἀφρικῆς, ὁ περιηγητὴ συναντᾷ πολλὰ κατακλυψητήρια, στὰ διώσις μένον γυναῖκες ποὺ ἀνήκουν σὲ μὰ αἴρεσι διφοίλιατρον. Τις γυναῖκες αὐτὲς δὲν μπορεῖ νὰ τὶς πλησιάσῃ καγεῖς. Μιὰ φορὰ διώσις τὸ μῆνα, ή μοναχές βγαίνουν ἀπὸ τὰ μοναστήρια των, γδύνονται μπρὸς στὸ συγκεντρωμένο πλῆθος καὶ χορεύουν τὸ ιερὸ τοῦ φειδιοῦ, προστιθέντας νὰ μηπθοῦν μὲ τὶς κινήσεις τῶν χεριῶν καὶ τὶς μέσης τους τοὺς ἐλιγμούς τοῦ ἔρπετοῦ...

Οἱ διφοίλιατρα παραπολιθοῦν μὲ κατανέψι τὸ θρησκευτικὸ αὐτὸν κρούον. Ἄλλομαν σὲ κείνο ποὺ θὰ διατρέψῃ τὴν τελετὴ αὐτή! Ἡ τιμωρία ποι τὸν περιμένειν εἰλη τομερη. Τὸν ξεπλύνοντας καταγῆς καὶ βάζουν μιὰ ἔχιδνα νῦν τὸν διαγάστη!...

Κάποτε ἔνας “Ἀγγίλος περιηρητῆς χωτήσεις ἔνα διφοίλιατρη γιατὶ πιστεύει σ’ αὐτὴ τὴν θρησκεία. Καὶ ἔκπιντο τὸν ἄποκριθτο:

—Γιατὶ τὸ φεῖδι εἶναι ὁ ἀντιτερός αὐτὸν διοικούς τοὺς θεοὺς καὶ τὰ τενέματα! Τὸ φεῖδι διακινεῖ τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου! “Οταν ἔγινε ὁ κόσμος, ὅτοι ὁ ἀνθρώπος ήσαν μὲ κλειστά τὰ μάτια. Τὸ φεῖδι, ποὺ είλε τότε φτερού καὶ μποροῦσε νὰ πετάξῃ, τοὺς είλε σ’ αὐτὴ τὴν κατάστασι καὶ τοὺς λιτανήσκε. Καὶ, κορίς νὰ δημητρίη τὴν ἀδεια ἀπὸ τὸ Θεό, τοὺς ἀνοίξε μένον τοὺς τὰ μάτια. Απεργάτης ήταν ἡ γαρύν τῶν ἀνθρώπων διατίκρισαν τὸ φῶν τοῦ ήλιου...” Αρχιμον τότε νὰ διεξολογοῦν τὸ φῶν τοῦ ηλιου...

Ποιά δίναιμες διώσις θὰ μπρέσῃ ν’ ἀνοίξῃ γιὰ καλὰ τὰ μάτια

ὅπου κελαδοῦσαν κιλάδες μικρὰ ποιλά, κάτρινα καὶ πράσινα, αὐτὰ ποὺ τὰ λένε ἔδον στὴν Ἀφρική ἐκμαρτυρῶντας.

Στὴν ἔτετεται παρευόσκοντο δύοις οἱ θιαγενεῖς ἀρχηγοὶ μὲ τὶς ἀκολουθίες των, δύος καὶ ὁ διεκπητής μὲ τὸν ἄποστολον ταύτας του. ‘Ολογνωνά πήνα κατάμαυρος ὁ τόπος ἀπὸ τὸ συγκεντρωμένο πλῆθος. Οἱ τέσσερες κατάδικοι ήσαν μὲ αὐτούς μετασεμένοι κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο, μὲ τὰ

ζέραι δεμένα πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη τους. ‘Ἄσκορνα, μέσα στὴν φοβερὴ σιωπὴ τοῦ πλήθους, οἱ θιαγενεῖς κωφύλακες είται στοὺς καταδίκους νὰ καθήσουν καταγῆς, σὲ ἀπόστασι ἐνὸς μέτρου ὁ ἔνας ἀπὸ τὸν ἄλλο. Τέσσερες μαρδοὶ, διπλασιεῖναι μὲ τομηρέα, στάληκαν ἀπέγαντι τευτ., σ’ αἰσθάστων ἐνός-διον δημάτων. Κι’ ἔτον διόπτη τὸ πρόσταγμα, στήριζαν τὶς κάνειν τῶν ὄπλων των στὰ μετώπα τῶν καταδίκων καὶ ἐπορθόλησαν. Οἱ τέσσερες κακούδογοι κυλίστηκαν στὶ γῆ μὲ τὰ κρονία δραματισμένα!

Ἐτοι τιμωρητήριαν, μῶν εἴτε τελειώνονταν τὴν ἴστορία του ὁ διοικητής Μπερέ, ὃ τέσσερες αὐτὸι μαρδοὶ ἀνθρωποτρόφοι, μὲ μιὰ σφράγια ἀνέψεος στὶ δύο μάτια τους ὁ καθένας...

Τὰ πράσταν καὶ κίτρινα ποντίλια ποι είλαν σταματήσεις τὰ κελαιδημάτων τους, ἀκούγοντας τὴν ὄμοθροντια τῆς ἔκτελέσεων, θιαγούσσαν νὰ κελαδοῦν πιὸ καρδιούντα μάτια, διεξολογόντας τὴν χωρὰ τῆς ζωῆς καὶ οἱ θιαγενεῖς σχόπτισαν μουρμουρίζοντας:

—Μεγάλος εἶναι ὁ Ἀΐλλας καὶ ὁ προσήκτης του, ὁ Μωάμεθ!...

“Ακούγα, παγμένος αὐτὴ τῇ φρικῇ τὴ δύνητο τοῦ Μπερέ. Τότε ἔκπιντο καμουγέλασε καὶ μοῦ εἴτε:

—Αγαπήτε μου φίλε, η περιττωτισις αὐτὴ τῆς ἀνθρωποφαγίας δὲν είναι στάνια ἔδη στὴν Ἀφρική. Θιμούσσαν δτα κάποτε είλε βρεθεῖ ὀρκετὸ ἀνθρώπων κρέας μέσα στὴν κουράλα ἐνὸς δέντρου. ‘Ηταν φωλιαρμένο ἐκεὶ φώνεται νῶς φεέρροι! ‘Ἄλλ’ αὐτὸ είλε μιὰ ἄλλη ΛΟΥΣΙΕΝ ΖΟΥΕΝ

τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ποὺ ἔξωπλουνθοῦν μέχρι σήμερα νὰ λατρεύουν τὸ φεῖδι; Πολὺοι λεμπόστοιν προσπάθησαν νά τοὺς βγάλουν ἀπὸ τὸ μαύλο τὴν ποδόλη μάτη, μὰ οἱ κότοι τους πήγανε ζουμένοι...

“Οτας ήταν ἐπόμενο, γύρω ἀπὸ τὴν πυράζενη αὐτὴ θρησκεία, στὴν διώσιν πιστεύουν ἐπιστονάδες κιλάδων τῆς Διτικῆς Ἀφρικῆς, ἔχουν δημωρηγηθῆ διάφοροι θρησκευτικοὶ θρησκευτικοὶ. Οἱ διφοίλιατροι πιστεύουν ὅτι τὰ φεῖδια μετὰ τὸ θάνατο τους πηγανουν στὸν Παράδεισο δύοινταν ενόντα με τὸ άλλο, σχριμπίζονται μὰ ἀπελευθερωτὴ ἀλυσίδα. ‘Οταν ή ἀλυσίδα θατὴ τούς μετέντενται πάση μετρητὴ θρησκεία θὰ έξαρσαντησῃ τὸ πρόσωπο τῆς ηπειρού...

Οἱ Χονώντας καὶ οἱ Λόντας, φύλα καὶ κατοκύνον στὰ παράλια τῆς Γούνεας, πιστεύουν δὲ δοτοιος δρεῖσι μὲ νεφο, ή πάγωσε, ή κάψει, ή τνέισι θα φεῖδι, ή προσβληθῆται αὐτὸ παράλια καὶ ή πολιτη ζωὴ τοῦ θανάτου μιὰ κατακοτος ἀγνοία.

“Αν σε μιὰ φύλι πεισθεῖ κανεῖς ἔνα φεῖδι, πρέπει νὰ γίνη ειδικὴ τελετὴ για τὸ φεῖδον στὴν κεντρικὴ πλευτε, καίνε τὰ φονγά με νεφο καὶ τὸν πιγον!

“Αν πατήσει κανεῖς κατὰ λάδος ἔνα φεῖδι, πρέπει νὰ κάρη τοια ψύνια νὰ ξυρίστη, νὰ κόρη τὰ νύχια του, νὰ στολιστὴ καὶ νὰ φρέση τὰ δύνια του... ‘Οσοι περιηγηταὶ ποὺ ζέρουν καλά τὰ ζύμα τοῦ πόστου, δύοινταν πιλέτουν ζαφίνια νὰ προσάληπται πιστοὶ τοῦ δεντρα της ηπειροτήτης με νύχια μαραζεῖ μαστό, καταλαβανούν δὲ πρόστεται περὶ ἐνδιάμεσον ποὺ εἶδεν με τὰ γενεια του θα τὸ φεῖδον παραπτωμά του...

“Οταν περάσουν τὰ τρία αὐτὰ χρόνια, οἱ ἔξιλεωμένοι φρούριοι πρόσθια τὸ πόστον της ηπειροτήτης, μὲ μιαρικάλιας ἀλκοόλων, ποινή καὶ διάφορα πρόσθια τὸ πόστον της παρουσιαστὴ στὸν ιερὸ πού μένει στὸ να τοῦ Ντάρκες, θὰ λάδο ἀπεσι ομαριτῶν, θὰ τὸν ζύμα πού μένει στὸ παραπτωμά του...

Οἱ διφοίλιατρα θεωροῦν τὴν σινάντησι μὲ ένα πιθηκούν της φρούριοι, μὲ μιαρικάλιας ἀλκοόλων, ποινή καὶ διάφορα πρόσθια τὸ πόστον της παρουσιαστὴ στὸν ιερὸ πού μένει στὸ να τοῦ Ντάρκες, θὰ λάδο ἀπεσι ομαριτῶν, θὰ τὸν ζύμα πού μένει στὸ παραπτωμά του...

Οἱ διφοίλιατρα θεωροῦν τὰ σκύλα καταφαίνενται ἀπὸ τοὺς θεοὺς, ἔτειδη κυνηροῦν τὰ φεῖδια καὶ τὰ σχοτόνουν μὲ τὶς διαγωματικές τους. Τὰ ἔξιλεωμένοι λιοτόνοι δρεῖσι καὶ ταύτη τὰ βροῦν. Είνε καραστροτριστοὶ σχετικοὶ πώς ούτε ένα σκύλον δὲν πάρασι σ’ ὅπη τὴ Διτικὴ Ἀφρική... ‘Εξ ἀντιθέτου, οἱ διφοίλιατρα μεταβανοῦνται ἔξαιρετο περιτεχνή παραπτωμά τους, καταλαβανούν δὲ πρόστεται περὶ ἐνδιάμεσον πού μένει στὸ πόστον της ηπειροτήτης με τὰ γενεια του θα τὸ φεῖδον παραπτωμά του...

Κάποτε ἔτισε μεγάλη φωτιά σὲ ένα δάσος. ‘Ενα πρόσθιο τοῦ φεῖδη, ποὺ είλε νὰ βρεσκονται στὴν φραγκόστρωμα, σὲ την πλάτη τους την πλάτη τους. Τὸ πρόσθιο πού δένεται μὲ τὰ φρέση τοῦ πόστου της ηπειροτήτης, μὲ μέσα...

—Πέντε δύο τὰ παταρέονται, τὸν εἴτε γάνη μόνο στον ξωτικόν δρεῖσι καὶ φρέσης τοῦ πόστου της ηπειροτήτης, μὲ μέσα...

—Πέντε δύο τὰ παταρέονται, τὸν εἴτε γάνη μόνο στον ξωτικόν δρεῖσι καὶ φρέσης τοῦ πόστου της ηπειροτήτης, μὲ μέσα...

Τὸ δέντρο τοῦ πόστου της ηπειροτήτης πού δένεται μὲ τὰ φρέση τοῦ πόστου της ηπειροτήτης...

Στὴν περιφέρεια Μπενέν, οἱ θιαγενεῖς ποὺ λατρεύουν τὸν πάθων, ἀνοίγουν ένα λάσκο, τὸν γεμάτον μὲ λεπά φυτὰ καὶ ἀπὸ τὰ πάνω σωριάζουν κρέας μεταξύ των ποδῶν της φρέσης τοῦ πόστου της ηπειροτήτης...

—Οταν πεθάνει θιαγενής ιερεὺς τοῦ ναοῦ τῶν διφοίλιατρῶν, ποινή καὶ καταθίμαται τοῦ προσφορές καὶ τ’ αναθίμαται τοῦ ναοῦ...